

ໂຄງການເຊື່ອມໂຍງສິ່ງແວດລ້ອມ ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ
(ຊສທ) ຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດລາຍງານຫຍໍ້ ສະບັບທີ 05/2010:

ການລົງທຶນໃນການຜະລິດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ

ຊຸດບົດລາຍງານຫຍໍ້ທາງດ້ານນະໂຍບາຍນີ້ແມ່ນໄດ້ຂຽນຂຶ້ນໂດຍໂຄງການເຊື່ອມໂຍງສິ່ງແວດລ້ອມ ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຫາດ້ານຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃນປະຈຸບັນ ແລະ ຂະບວນການວາງແຜນການໃນລະດັບຊາດ. ຈຸດປະສົງຂອງບົດລາຍງານຫຍໍ້ນີ້ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຫາ ແລະ ທາງເລືອກທາງດ້ານນະໂຍບາຍໃນທາງປະຕິບັດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຫັນປ່ຽນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງລາວ ໄປສູ່ເສັ້ນທາງການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງສຳລັບຜູ້ທຸກຍາກທີ່ສຸດ.

ເອກະສານຕີພິມຜ່ານມາ:

01/2010: ພ້ອມກັນພັດທະນາເປົ້າໝາຍເພື່ອການ ພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

02/2010: ການນຳເອົາຕົວວັດແທກທາງດ້ານຄວາມທຸກຍາກ-ສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບການຕິດຕາມແລະປະເມີນຜົນເປົ້າໝາຍການເຕີບໂຕແບບຍືນຍົງ

03/2010: ການໃຫ້ອຳນາດທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ການລົງທຶນ

04/2010: ຜົນກະທົບທາງດ້ານ ເສດຖະ ກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຈາກ ການລົງທຶນປູກໄມ້

ເອກະສານຕີພິມໃນຕໍ່ໜ້າ:

- ຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຂະແໜງການລົງທຶນທີ່ສຳຄັນອື່ນໆ

ສັງຄວມຫຍໍ້ ການເກີດມີຄວາມກັງວົນ ກ່ຽວກັບຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານພະລັງງານ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ພະລັງງານ ເພື່ອການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ນັ້ນມັນ ເປັນການຂັບເຄື່ອນໄປສູ່ການເພີ່ມຄວາມສົນໃຈໃນດ້ານພະລັງງານຊີວະພາບຢູ່ໃນທົ່ວໂລກ ເຊິ່ງກໍ່ລວມໄປເຖິງນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ. ການລົງທຶນຂອງ ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດ, ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານນະໂຍບາຍ, ການຊົດເຊີຍ ແລະ ການສົ່ງເສີມນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ແມ່ນກຳລັງເຕີບໂຕຂຶ້ນຢູ່ໃນປະເທດ ທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ. ອົງການພະລັງງານສາກົນ (IEA) ໄດ້ປະເມີນໃນປີ 2006 ວ່າ ຜົນຜະລິດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃນໂລກ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 7% ຕໍ່ປີ ເພື່ອໃຫ້ສະໜອງໄດ້ ຕາມຄວາມຕ້ອງການນ້ຳມັນ ໃນການຂົນສົ່ງທາງບົກທັງໝົດ 4% ໃນປີ 2030.

ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ສາມາດນຳໄປສູ່ຜົນໄດ້ຮັບທັງທາງບວກ ແລະ ທາງລົບ. ໃນຂະນະທີ່ມີໂອກາດຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍແກັສໃນເຮືອນແກ້ວ, ການເພີ່ມການຮັບປະກັນທາງດ້ານພະລັງງານ ແລະ ການສ້າງໄຟຟ້າໃນຊຸມນະບົດ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລາຍຮັບທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ແຕ່ກໍ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຢູ່ໃນຕົວມັນເອງໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ການປູກພືດໃຫ້ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ແມ່ນເປັນດາບສອງຄົມຕໍ່ກັບຊີວະນາໆພັນ, ອາຫານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຂັດແຍ້ງ ແລະ ການແຂ່ງຂັນໃນເລື່ອງທີ່ດິນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບໃນສັງຄົມ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານພະລັງງານອື່ນໆ, ຂະແໜງນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຍັງຕ້ອງການເລື່ອງການທົດແທນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການປົກປ້ອງອື່ນໆຈາກລັດຖະບານໃນຮູບແບບຕ່າງໆ.

ບົດລາຍງານຫຍໍ້ກ່ຽວກັບນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບນີ້ ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນການລົງທຶນໃນການຜະລິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຢູ່ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງ ລາວ, ແລະ ເປັນການໃຫ້ຂໍ້ມູນອັນສຳຄັນກັບຜູ້ຕັດສິນບັນຫາຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.

ພາບ ໂດຍ: LIRE

Box 1. ຄຳນິຍາມ

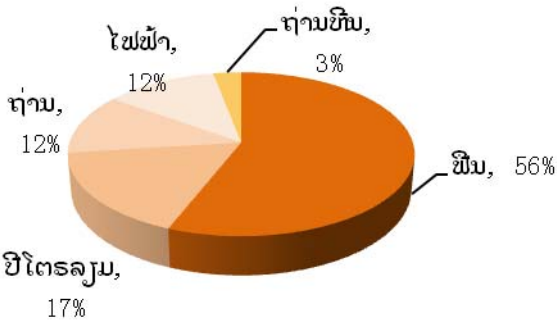
ວັດສະດຸຊີວະພາບ	ວັດສະດຸຈາກພືດ ຫຼື ສັດທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນປະຈຸບັນ.
ພະລັງງານຊີວະພາບ	ພະລັງງານທີ່ຜະລິດຈາກວັດສະດຸຊີວະພາບ ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອສ້າງພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ, ໄຟຟ້າ, ແສງສະຫວ່າງ, ພະລັງງານກົນຈັກ ຫຼື ຂົນສົ່ງ.
ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ	ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທີ່ເປັນຂອງແຫຼວ ຫຼື ແກ໊ສທີ່ຜະລິດມາຈາກວັດສະດຸຊີວະພາບ ທີ່ສາມາດໃຊ້ປຸງແທນນ້ຳມັນແອັດຊັງ, ນ້ຳມັນກາຊ່ວນ ແລະ ນ້ຳມັນອື່ນໆ.
ເອທານອນຊີວະພາບ	ນ້ຳມັນທົດແທນທີ່ຜະລິດໄດ້ ມາຈາກພືດນ້ຳຕານ ຫຼື ພືດແປງ ເຊັ່ນ: ອ້ອຍ, ມັນຕົ້ນ, ຫົວຜັກກາດຫວານ, ສາລີ ແລະ ເຂົ້າສາລີ.
ນ້ຳມັນກາຊ່ວນຊີວະພາບ	ນ້ຳມັນກາຊ່ວນທົດແທນປະກອບດ້ວຍເມັດທິລ (ຫຼື ເອັດທິລ) ເອັສເຕີຂອງກົດໄຂມັນທີ່ມີຕ່ອງໂສ້ຍາວ ທີ່ໄດ້ມາຈາກພືດນ້ຳມັນ ເຊັ່ນ: ໝາກເຍົາ, ໝາກນັດ, ແກ່ນເຣບຊິດ, ປາລົມ ແລະ ຖົ່ວເຫຼືອງ ຫຼື ໄຂມັນສັດ.
ລຸ່ມທຳອິດ	ນ້ຳມັນຊີວະພາບຜະລິດໄດ້ ມາຈາກອາຫານ ແລະ ພືດວັດຖຸດິບທີ່ມີຢູ່ ໂດຍການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີແປຮູບ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນແບບງ່າຍ ແລະ ໃຊ້ໄດ້ດີ (ເກືອບທຸກອັນ ທີ່ໃຊ້ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃນປະຈຸບັນ ແມ່ນລຸ່ມທຳອິດ).
ລຸ່ມທີສອງ	ນ້ຳມັນຊີວະພາບທີ່ຜະລິດ ໄດ້ມາຈາກວັດສະດຸຊີວະພາບ ທີ່ບໍ່ສາມາດກິນໄດ້ຫຼາຍອັນ, ລວມມີທັງຂອງເສດເຫຼືອຈາກການກະສິກຳ ແລະ ພືດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຫຍ້າສະວິດກຣາດ ແລະ ພືດພວກຂົງໄຄປ່າ, ແລະ ມີຄວາມຕ້ອງການຂະບວນການປຸງແຕ່ງ ທີ່ກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຄມີທີ່ໃຊ້ຄວາມຮ້ອນ ແລະ ເຄມີຊີວະພາບຢູ່ສະເໝີ.
ແກ໊ສຊີວະພາບ	ແກ໊ສທີ່ຜະລິດໄດ້ມາຈາກການຍ່ອຍສະຫຼາຍ ແລະ ການໝັກວັດສະດຸຊີວະພາບທີ່ບໍ່ໃຊ້ອົກຊີ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ປະກອບໄປດ້ວຍແກ໊ສມີເທນ ແລະ ຄາ ບອນໄດອອກໄຊດ໌ ແລະ ໃຊ້ເປັນພະລັງງານໄຟຟ້າ, ຄວາມຮ້ອນ, ຫຼື ໃຊ້ຢູ່ໃນພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍແກ໊ສທຳມະຊາດອັດແທັນ (CNG) ຫຼື ແກ໊ສປີໂຕຣລຽມແຫຼວ (LPG).

(ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສະຖາບັນພະລັງງານທົດແທນຂອງລາວ (LIRE); ແລະ IUCN. 2008. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຜະລິດພະລັງງານຊີວະພາບແບບຍືນຍົງ: ການເກັບກຳເຄື່ອງມື ແລະວິທີທາງ. Gland, Switzerland.)

1. ການນຳໃຊ້ພະລັງງານ ແລະ ນ້ຳມັນຊີວະພາບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.

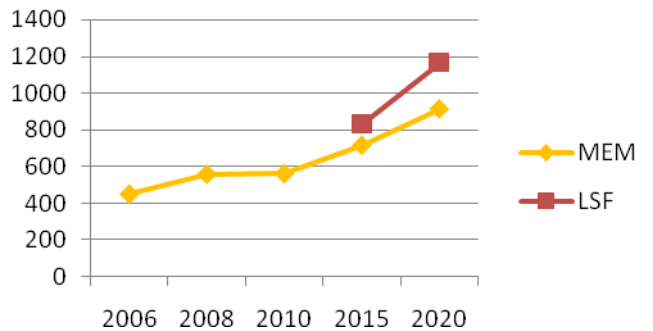
ການນຳໃຊ້ພະລັງງານຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຍັງເປັນການນຳໃຊ້ວັດສະດຸຊີວະພາບແບບດັ້ງເດີມເປັນຕົ້ນຕໍ (ເປັນຕົ້ນແມ່ນພືນ) ເພື່ອໃຊ້ໃນການແຕ່ງຢູ່ຄົວກິນ ແລະ ໃຫ້ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ; ຢູ່ໃນຊົນນະບົດແມ່ນຍັງກວມເຖິງ 69% ຂອງການນຳໃຊ້ທົ່ວຄົນ (ການນຳໃຊ້ພະລັງງານຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆໃນທົ່ວປະເທດແມ່ນໄດ້ສະແດງໄວ້ໃນຮູບທີ 1).

ຮູບທີ. 1: ການນຳໃຊ້ພະລັງງານຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆ, ສປປ ລາວ¹

ເນື່ອງຈາກວ່າເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ມີທາງອອກສູ່ທະເລ ພ້ອມກັບບໍ່ມີການຜະລິດນ້ຳມັນປີໂຕຣລຽມໃນພື້ນທີ່, ເສດຖະກິດລາວຈຶ່ງມີຄວາມອ່ອນໄຫວໄປຕາມຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທາງດ້ານລາຄາຂອງເຊື້ອເຟັງ. ຢູ່ໃນທົ່ວປະເທດ ການນຳໃຊ້ເຊື້ອເຟັງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເພື່ອການຂົນສົ່ງ; ຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດນັ້ນ ສ່ວນຫຼວງຫຼາຍແມ່ນນຳໃຊ້ນ້ຳມັນກາຊ່ວນ ເຂົ້າໃນການໃຕ້ເພື່ອແສງສະຫວ່າງ, ປັ້ນໄຟຟ້າ ແລະ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ). ການຊົມໃຊ້ນ້ຳມັນຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ. ໃນປີ 2008, ສປປ ລາວ ນຳເຂົ້ານ້ຳມັນເຊື້ອ

ຮູບທີ. 2: ການນຳໃຊ້ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ການຄາດຄະເນຕໍ່ໜ້າ, ສປປ ລາວ (ລ້ານລິດ)²

ເຟັງຈຳນວນ 558 ລ້ານລິດ, ທຽບກັບນຳເຂົ້າໃນປີ 2006 ຈຳນວນ 450 ລ້ານລິດ. ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ຂອງລາວ ປະເມີນໄວ້ວ່າການຊົມໃຊ້ນ້ຳມັນໃນປີ 2010 ຈະເປັນຈຳນວນ 561 ລ້ານລິດ ແລະ ເປັນຈຳນວນ 716 ລ້ານລິດ ໃນປີ 2015². ລັດວິສາຫະກິດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟລາວ (LSF) ໄດ້ປະເມີນຕົວເລກໄວ້ສູງກວ່ານີ້ (ເບິ່ງໃນຮູບທີ 2).

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ມີບົດບາດສຳຄັນຢູ່ໃນການສົ່ງເສີມນ້ຳມັນຊີວະພາບ ຢູ່ໃນປະເທດ. ພ້ອມດຽວກັບ ການຮັບຮອງບົດບາດຂອງນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຢູ່ໃນແຜນພັດທະນານັ້ນ, ຮ່າງນະໂຍບາຍການປະຫຍັດພະລັງງານ ແລະ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ (MEM) ສະບັບປີ 2006 ລວມມີເປົ້າໝາຍສຳລັບການຊົມໃຊ້ພາຍໃນປະເທດ, ແລະ ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ທາງສຳນັກງານນາຍົກ ແລະ ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີແຫ່ງຊາດ (NAST) ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການສະໜັບສະໜູນ ການລິເລີ່ມທາງດ້ານນ້ຳມັນຊີວະພາບ,

¹ LIRE. 2010. ການພັດທະນານ້ຳມັນຊີວະພາບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ: ການປະເມີນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະການຕີລາຄາດ້ານນະໂຍບາຍ

² LIRE, 2009(a). ການສຶກສາການປະເມີນນ້ຳມັນຊີວະພາບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ: ນະໂຍບາຍ ແລະຄຳເຫັນແນະນຳຍຸດທະສາດທາງດ້ານນ້ຳມັນຊີວະພາບສຳລັບ ສປປ ລາວ [ຮ່າງສະບັບສຸດທ້າຍ]. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ.

ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໃສ່ພາກເຍົາ ທີ່ເປັນພືດນໍ້າມັນ. ການລິເລີ່ມເຮັດ ການຄົ້ນຄວ້າໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແມ່ນເຮັດຢູ່ໃນສວນປູກພາກເຍົາທົດລອງໃນເມື່ອທີ່ 20 ເຮັກຕາ ທີ່ໄດ້ຮ່ວມກັນທົດລອງໂດຍທາງ NAST ແລະ ບໍລິສັດເອກະ ຊົນ. ລັດຖະບານລາວໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໝາຍ ທີ່ຈະເອົານໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ ທົດແທນນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງປີໂຕຣລຽມໃນລະດັບ 10% ພາຍໃນປີ 2025.

ດັ່ງນັ້ນ, ສປປ ລາວ ໄດ້ມີຂະແໜງນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບປະກົດຂຶ້ນມາ ໂດຍການເນັ້ນໜັກໃສ່ ການຜະລິດພືດວັດຖຸດິບເພື່ອສົ່ງອອກ (ເຊັ່ນ: ມັນຕົ້ນ ແລະ ອ້ອຍ) ແລະ ການລິເລີ່ມກັບພາກເຍົາທຶນ ຈຳນວນຫຼາຍໂຄງການທີ່ ໄດ້ຮັບທຶນຜ່ານທາງການລົງທຶນ ຂອງພາກເອກະຊົນ, ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ ຮ່ວມງານພັດທະນາ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ປະສົບການດ້ານການຜະລິດນໍ້າ ມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຍັງອ່ອນນ້ອຍຫຼາຍ. ອີງຕາມ ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ທາງສະຖາບັນພະລັງງານ ທົດແທນຂອງລາວ (LIRE) ໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນປີ 2009, ເຫັນວ່າມີເນື້ອທີ່ການ ປູກພາກເຍົາໃນເວລານັ້ນປະມານ 30,000 ເຮັກຕາ ໂດຍຜ່ານການລົງທຶນ ຂອງພາກເອກະຊົນ, ເຊິ່ງຈົນຮອດປີ 2009³, ສາມາດເກັບກຽວພາກເຍົາທຶນ ໄດ້ພຽງແຕ່ 1,478 ໂຕນເທົ່ານັ້ນ, ສ່ວນໃຫຍ່ມີຈຸດໝາຍປາຍທາງໄປທີ່ ຕະຫຼາດສົ່ງອອກ. ປະຈຸບັນກຳລັງມີການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນຂະໜາດໃຫຍ່ ເພື່ອ ໃຊ້ປູກພືດ ເຊັ່ນ: ສາລີ, ມັນຕົ້ນ ແລະ ອ້ອຍ, ແຕ່ພືດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໃຊ້ເປັນ ອາຫານ/ອາຫານສັດ ຫຼື ສົ່ງອອກ, ເຊິ່ງຜ່ານມາແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າ ໄປ ຜະລິດນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບໃນປະເທດເລີຍ.

2. ການລົງທຶນໃນທຸລະກິດນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ: ປະເດັ່ນຕົ້ນຕໍ

ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2009 ເປັນຕົ້ນມາ, ການສະໜອງນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ ໃນ ປະຈຸບັນແມ່ນມີໜ້ອຍກວ່າ 1% ຂອງນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງທີ່ໃຊ້ ໃນການຂົນສົ່ງທົ່ວ ໂລກ ແລະ ປະມານ 3% ໃນບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາໃນອາຊີ⁴. ປະ ຈຸບັນນີ້ ນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບບໍ່ຄ່ອຍຈະມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທາງດ້ານ ເສດຖະກິດຢູ່ໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີການສະໜັບສະໜູນຂອງພາກລັດ. ແມ້ແຕ່ຢູ່ໃນປະເທດເບຣຊິນ ແລະ ສະຫະລັດ, ບ່ອນທີ່ມີການຜະລິດນໍ້າມັນ ເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ ຈາກພືດເປັນວັດຖຸດິບໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີ ຕະຫຼາດຢູ່ ກໍ່ຍັງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກລັດ. ການ ຄົ້ນຄວ້າຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ບໍ່ມີວິທີທາງອັນໃດຈະຊ່ວຍໃຫ້ນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ ຢູ່ໃນພາວະຄວາມສ່ຽງຕໍ່າ ແລະ ເປັນການລົງທຶນທີ່ສາມາດໃຫ້ກຳໄລໄດ້ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີການສະໜັບສະໜູນ ຂອງລັດຖະ ບານອີກບາງດ້ານ⁵. ອຸດສາ ຫະກຳ ແລະ ຕະຫຼາດນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ ອາດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການ ປົກປ້ອງ ແລະ ຕະຫຼາດສົ່ງອອກແມ່ນຍັງມີຈຳກັດ. ຕະຫຼາດສະຫະລັດ ແລະ ຕະຫຼາດຢູໂຣບແມ່ນຖືກກົດກັນຢ່າງໜັກ, ໃນຂະນະທີ່ຕະຫຼາດອາຊີ ທີ່ຍັງ ກຽວຂ້ອງກັບ ສປປ ລາວ ນັ້ນແມ່ນມີການແຂ່ງ ຂັນທີ່ສູງ.

ຢູ່ໃນປະເທດອິນໂດເນເຊຍ ໄດ້ມີລາຍງານວ່າລັດຖະບານ ໄດ້ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນ ຍາເງິນໄວ້ຈຳນວນ 1.1 ຕື້ໂດລາ ເພື່ອເປັນການຊ່ວຍທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງ ລ່າງ ຂອງການຜະລິດນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ ນອກຈາກທີ່ໃຫ້ໄປກັບການ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ, ແລະ ການສະໜັບສະໜູນນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງ ທົ່ວໄປ. ບໍລິສັດເປີຕາມິນາ (Pertamina) ທີ່ເປັນບໍລິສັດນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຂອງ ລັດຂາດທຶນໄປຈຳນວນທັງໝົດ 40 ລ້ານໂດລາ ໃນລະຫວ່າງປີ 2006-

2008 (ເບິ່ງລາຍລະອຽດໃນ Box 2). ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງ ຊີວະພາບມີທ່າແຮງທີ່ ຈະເຮັດໃຫ້ມີຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານການເງິນ ເຊັ່ນ: ການຫຼຸດຜ່ອນການນຳເຂົ້ານໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນການທົດແທນ ນໍ້າມັນກາຊ່ວນໄປພ້ອມກັນ (ປະຈຸບັນນີ້ແມ່ນປະມານ 48 ຕື້ກີບ/ປີ), ເຊິ່ງ ສາມາດໃຊ້ລົງທຶນໃໝ່ຢູ່ໃນຂະແໜງນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ⁶. ເພາະວ່າປະຈຸ ບັນນີ້ ສປປ ລາວ ໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອການນຳເຂົ້ານໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງ ເປັນຈຳນວນ ຫຼວງຫຼາຍ, ແມ້ແຕ່ມີການຫຼຸດຜ່ອນ ຈຳນວນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການນຳເຂົ້າເຫຼົ່ານີ້ລົງ ເລັກນ້ອຍ ກໍ່ແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ມີເງິນໄປໃຊ້ໃນຂະແໜງເສດຖະກິດອື່ນ. ເຖິງ ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ການຈະພັດທະນາຂະແໜງນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ ໃຫ້ປະ ສົບຜົນສຳເລັດ (ທີ່ຍັງເປັນການປະກອບສ່ວນຕໍ່ການພັດທະນາຊືນນະບົດ) ນັ້ນແມ່ນຈະຕ້ອງມີການຊ່ວຍເຫຼືອ ອັນຈິງຈັງຂອງທາງລັດຖະບານ.

ການນຳໃຊ້ຮູບພາບໃນປະເທດກັບການສົ່ງອອກ. ທົດທາງສອງອັນໃນການ ພັດທະນານໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ ແມ່ນຈະມີໂອກາດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວນັ້ນ, ຄວາມສຳຄັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແມ່ນເປັນບັນຫາໜຶ່ງ ແລະ ເສດຖະກິດທາງດ້ານການຜະລິດນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງ ຊີວະພາບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຍັງບໍ່ໄດ້ຄິດໄລ່ໃນລາຍລະອຽດເທື່ອ. ໂດຍ ອີງຕາມການປະເມີນຂອງທາງ LIRE¹, ລາຄານໍ້າມັນອິຫານອລຊີວະພາບຢູ່ ພາຍໃນປະເທດຕໍ່ລິດທີ່ຜະລິດມາຈາກມັນຕົ້ນ ຫຼື ອ້ອຍ, ຫຼື ນໍ້າມັນກາຊ່ວນ ຊີວະພາບທີ່ຜະລິດມາຈາກພາກເຍົາ ແມ່ນຈະແຂ່ງຂັນໄດ້ກັບນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງປີ ໂຕຣລຽມ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ການລົງທຶນເບື້ອງຕົ້ນເຂົ້າໃນການກຳລັງພື້ນ ຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ອາດຈະພິສູດໃຫ້ ເຫັນວ່າ ເປັນອຸປະສັກທີ່ບໍ່ອາດຈະສາມາດຂ້າມຜ່ານໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ການສະ ໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ ອາດຈະມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ນໍ້າມັນປະສົມນັ້ນແຂ່ງຂັນໄດ້, ແລະ ອາດຈະມີການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີແຮງຈູງໃຈ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຜະລິດ, ການປ້ອງ ກັນການນຳເຂົ້າ ນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບຈາກປະເທດອື່ນ, ແລະ ການນຳ ເອົາເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ເຂົ້າມາ ຫຼື ການຍົກລະດັບເຕັກໂນໂລຢີເກົ່າ.

ການສົ່ງອອກພືດວັດຖຸດິບ ທີ່ໃຊ້ເຮັດນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ ແມ່ນເປັນ ເລື່ອງງ່າຍກວ່າ ແລະ ການຜະລິດພືດອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນເປັນທີ່ຄຸ້ນເຄີຍກັນ ດີແລ້ວຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ອັນນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດ ຂອງລາວ ພາດໂອກາດໃນການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ, ເຊັ່ນດຽວກັບການຮັບປະ ກັນທາງດ້ານພະລັງງານທີ່ມີທ່າແຮງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານສິ່ງແວດ ລ້ອມຂອງນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງ ການຜະລິດນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ການສ້າງພະລັງ ງານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການທົດສອບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ທາງ LIRE ປະເມີນ ໄວ້ວ່າ ນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ ທີ່ຜະລິດໄດ້ຈາກການປູກພາກເຍົາ 1 ເຮັກຕາ ແມ່ນເທົ່າກັບຄວາມຕ້ອງການນໍ້າມັນກາຊ່ວນຂອງ 10 ຄົວເຮືອນ ໂດຍປະມານ, ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງເປັນການໃຫ້ຄວາມຫວັງກັບໂຄງການພະລັງງານ ຊືນນະບົດ⁷.

ການສ້າງສວນປູກພືດຂະໜາດໃຫຍ່ກັບການຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ. ໂດຍ ປຽບທຽບກັບພືດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ກະສິກຳແລ້ວ, ພືດວັດຖຸດິບທີ່ໃຊ້ເຮັດ ນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບ (ເຊັ່ນ: ມັນຕົ້ນ, ພາກເຍົາ, ສາລີ ແລະ ອ້ອຍ) ແມ່ນມີຫຼາຍທາງເລືອກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ. ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຮູບແບບການ

³ LIRE, 2009(a).
⁴ USAID. 2009. ນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບໃນອາຊີ: ການວິເຄາະທາງເລືອກເພື່ອຄວາມຍືນ ຍົງ.
⁵ Kojima et al. 2007, in LIRE 2009(a).
⁶ LIRE, 2009(b). ການສຶກສາການປະເມີນນໍ້າມັນຊີວະພາບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ: ຄວາມ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທີ່ສະແດງອອກ ແລະ ຄຳເຫັນແນະນຳເພື່ອທົດແທນນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງດ້ວຍ ນໍ້າມັນເຊື້ອເຟີງຊີວະພາບໃຫ້ໄດ້ 10% ໃນປີ 2020 [ຮ່າງສະບັບສຸດທ້າຍ]. ນະຄອນຫຼວງວຽງ ຈັນ, ສປປ ລາວ.
⁷ LIRE, 2009a.

ປູກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແມ່ນເປັນສິ່ງບົ່ງບອກທີ່ສໍາຄັນ ເຖິງຄວາມຍືນຍົງໂດຍລວມ. ບັນຫາທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບ ກັບການເຮັດສວນປູກຂະໜາດໃຫຍ່ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຢູ່ຄົງທີ່ສໍາລັບການຜະລິດພືດ ໃຊ້ເຮັດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລວມມີ: ການຍາດແຍ່ງການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ດິນ; ການເຮັດໃຫ້ເກີດການທໍາລາຍປ່າໄມ້ ແລະ ການສູນເສຍຊີວະນາໆພັນ; ການຍົກຍ້າຍຊາວບ້ານອອກໄປຈາກພື້ນທີ່; ການມີແຮງງານໃຫ້ພຽງພໍ; ການຄໍ້າປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານທູດລົງ; ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ບໍ່ເຂັ້ມງວດທີ່ໄດ້ອອກແບບ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນສະຖານະການເຫຼົ່ານີ້. ການເຮັດສັນຍາການຜະລິດແບບຜູກພັນສອງສົ້ນ ໃນການຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍແມ່ນມີທໍາແຮງທີ່ປະກອບສ່ວນຕໍ່ກັບການເຕີບໂຕ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດຊຸມນະບົດຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍທີ່ມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມໜ້ອຍກວ່າ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ລະບົບການເຮັດສັນຍາຜູກພັນສອງສົ້ນກໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດມີສິ່ງທ້າທາຍຢູ່ໃນຕົວມັນເອງ ເຊັ່ນ: ຄວາມຕ້ອງການເພື່ອການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການສົ່ງເສີມຊາວກະສິກອນ, ການປົກປ້ອງຊາວກະສິກອນຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດ, ການຄໍ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ການດຶງດູດການລົງທຶນ.

ໝາກເຍົາ ອາດຈະເປັນພືດທີ່ໃຊ້ຜະລິດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບອັນສໍາຄັນຂອງ ສປປ ລາວ ເພາະວ່າມັນສາມາດປູກໄດ້ ຢູ່ໃນດິນທີ່ເສື່ອມໂຊມ, ນັ້ນກໍ່ໝາຍຄວາມວ່າມີຄວາມແຂ່ງຂັນໜ້ອຍກວ່າ ການປູກພືດອື່ນ ແລະ ເຂົ້າ. ອີງຕາມການປະເມີນຂອງ LIRE, ການທົດແທນການນໍາໃຊ້ນໍ້າມັນກາຊ່ວນ ຈໍານວນ 10% ໃນປີ 2020 ແມ່ນຈະເທົ່າກັບຈໍານວນນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ 64 ລ້ານລິດ, ເຊິ່ງເທົ່າກັບເນື້ອທີ່ປູກໝາກເຍົາປະມານ 135,000 ເຮັກຕາ, ຫຼື 4% ຂອງເນື້ອທີ່ດິນກະສິກໍາ. ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ດິນຂະໜາດໃຫຍ່ກໍ່ເພາະມີຄວາມຕ້ອງການເຊື້ອເພີ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ປະເມີນໄວ້ ແລະ ກໍ່ຍ້ອນຜົນຜະລິດໝາກເຍົາທີ່ຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ. ນອກຈາກນັ້ນ, ອັນນີ້ອາດຈະເປັນການປະເມີນຈໍານວນຂອງໝາກເຍົາທີ່ຕ້ອງການນັ້ນຕໍ່າ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີການສະໜັບສະໜູນຢ່າງຈິງຈັງຂອງລັດຖະບານ ແລ້ວ ແກ່ນໝາກເຍົາທີ່ຜະລິດໄດ້ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຈະຖືກສົ່ງອອກ. ເມື່ອນໍາເອົາເລື່ອງນີ້ເຂົ້າມາພິຈາລະນາແລ້ວ, ຢຸດທະສາດປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດຮອດປີ 2020 ຄາດການໄວ້ວ່າຈະມີເນື້ອທີ່ປູກໄມ້ອຸດສາຫະກໍາຈໍານວນ 500,000 ເຮັກຕາ ໃນປີ 2020⁸; ເປັນຕົວເລກທີ່ສາມາດປຽບທຽບໄດ້ກັບທີ່ດິນທັງໝົດຕ້ອງການ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມເປົ້າໝາຍນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ 10%. ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມເປົ້າໝາຍໂດຍປະມານແລ້ວ, ຈະຕ້ອງມີການຄໍານຶງຢ່າງຈິງຈັງ ໃນເລື່ອງຂອງທີ່ດິນ ແລະ ແຮງງານທີ່ມີຢູ່, ການຫຼຸດຜ່ອນການສົ່ງອອກ ແລະ ການກໍານົດວ່າພື້ນທີ່ການປູກໝາກເຍົານັ້ນຈະສາມາດໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍເຮັດໃຫ້ ຫຼື ບໍ່⁹.

ຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ການປູກພືດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ແລະ ການຜະລິດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ແມ່ນຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທັງທາງບວກ ແລະ ທາງລົບ. ຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມຈະລວມມີ ການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍແກັສເຮືອນແກ້ວ (GHG) ຈາກນໍ້າມັນເຊື້ອເພີ່ງ, ການຟື້ນຟູທີ່ດິນບໍ່ໄດ້ໃຊ້ປະໂຫຍດໃຫ້ກັບມາໄດ້ໃຊ້ປະໂຫຍດ, ແລະ ເປັນການເພີ່ມການຄວບຄຸມເລື່ອງການເຊາະເຈື່ອນ. ປະຈຸບັນນີ້ການຜະລິດນໍ້າມັນຊີວະພາບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຍັງມີໜ້ອຍສຸດ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບສິ່ງແວດລ້ອມໜ້ອຍສຸດ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ການຜະລິດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບທົ່ວໂລກ ຮອດປະຈຸບັນນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາກັບສະພາບແວດລ້ອມໄດ້ ແມ້ວ່າອາດຈະມີທໍາແຮງ

ໃນການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍແກັສເຮືອນແກ້ວ (GHG) ກໍ່ຕາມ. ການປູກພືດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃນພື້ນທີ່ຂະໜາດໃຫຍ່, ເຊັ່ນດຽວກັບການປູກພືດອຸດສາຫະກໍາອື່ນໆ ແມ່ນສາມາດສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດການທໍາລາຍປ່າໄມ້ ແລະ ການສູນເສຍຊີວະນາໆພັນໃນຕໍ່ໜ້າ ດັ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນມາແລ້ວຢູ່ໃນສວນປູກ

ປາລໍມນໍ້າມັນຂອງປະເທດອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ມາເລເຊຍ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີກໍລະນີຂອງໂຄງການປູກໄມ້ ຕາມທີ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້ແລ້ວນັ້ນບໍ່ເຄີຍຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເລີຍ, ເຊິ່ງປ່າໄມ້ແມ່ນໄດ້ຖືກຕັດໄປຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ເຫັນມີການປູກເກີດຂຶ້ນມາເລີຍ. ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການຕັດໄມ້ອອກຈາກພື້ນທີ່ 3000 ເຮັກຕາຢູ່ໃນແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ ໃນປີ 2004-2006 ເພື່ອຈະເຮັດສວນປູກໝາກພ້າວ, ແຕ່ແລ້ວບໍ່ມີສວນປູກໝາກພ້າວເກີດຂຶ້ນເລີຍ¹⁰. ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບທີ່ຜະລິດມາຈາກພືດທີ່ເມື່ອກ່ອນປູກຢູ່ໃນດິນປ່າໄມ້, ດິນທີ່ລຸ່ມຫຼື ດິນຕົມທີ່ທັບຖົມ ນັ້ນແມ່ນຈະໃຊ້ເວລາດົນນານ ເພື່ອທົດແທນຄືນກັບຕ້ອງທາດຄາບອນ (ນັ້ນຄື ມັນອາດຈະໃຊ້ເວລາຫຼາຍພັນປີ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນ

Box 2. ປະສົບການຂອງອິນໂດເນເຊຍກັບການສົ່ງເສີມນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ

ໃນປີ 2006, ລັດຖະບານອິນໂດເນເຊຍ ໄດ້ກໍານົດນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຂອງຕົນເອງ. ແຜນການໄດ້ເລັ່ງເຫັນວ່າ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຈະສະໜອງໄດ້ໃນຈໍານວນ 10 % ຂອງນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟທີ່ໃຊ້ໃນການຂົນສົ່ງຮອດປີ 2010, ສ້າງວຽກເຮັດງານທໍາ ແລະ ນໍາໄປສູ່ການກຸ້ມຕົນເອງ ທາງດ້ານພະລັງງານຂອງຄົນຊຸມນະບົດ. ໃນປີ 2007, ລັດຖະບານອິນໂດເນເຊຍ ໄດ້ເຊັນສັນຍາ 67 ສະບັບເພື່ອການພັດທະນານໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ເຊິ່ງມີມູນຄ່າເກືອບທັງໝົດ 10 ຕື້ໂດລາ ແລະ ມີລາຍງານວ່າໄດ້ໃຫ້ຄ່າພັນສັນຍາເງິນໄວ້ຈໍານວນ 1.1 ຕື້ໂດລາ ເພື່ອຈະໃຊ້ໃນການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ບໍລິສັດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟເປີຕາມິນາ (Pertamina) ເຊິ່ງເປັນບໍລິສັດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຂອງລັດ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຂາຍນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟປະສົມກັບນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ 5%.

ໃນທ້າຍປີ 2007-2008, ລາຄາພືດອາຫານສັດ ທີ່ໃຊ້ຜະລິດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໄດ້ພຸ່ງສູງຂຶ້ນ, ແຜນການເພື່ອການພັດທະນາໃໝ່ໄດ້ຖືກຢຸດຊະງັກ, ໂຮງງານກັ່ນຫຼາຍແຫ່ງໄດ້ຢຸດການດໍາເນີນການ ແລະ ຜູ້ຜະລິດໜັບໄປເຮັດການສົ່ງອອກໄປຫາບັນດາປະເທດ OECD. ການຂາດທຶນຂອງບໍລິສັດ Pertamina ເນື່ອງມາຈາກການປະສົມນໍ້າມັນຊີວະພາບ ແມ່ນມີຈໍານວນລວມທັງໝົດປະມານ 40 ລ້ານໂດລາ ແຕ່ປີ 2006 ຫາ ເດືອນມິຖຸນາ 2008, ເຊິ່ງເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ລັດຖະບານຕ້ອງແບກຫາບ ນອກເໜືອໄປຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ກັບນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟປີໂຕຣລຽມທີ່ມີຢູ່.

ໃນປີ 2008, ລາຄາຫຼຸດລົງອີກ ແລະ ການຜະລິດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃນອິນໂດເນເຊຍເລີ່ມມີທໍາເພີ່ມຂຶ້ນອີກ. ລັດຖະບານອິນໂດເນເຊຍທົບທວນ ເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຂອງຕົນເອງ ເປັນນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟໃຊ້ຂົນສົ່ງລົງເຫຼືອ 2.5% ໃນປີ 2010. ການຜ່ອນ ຜົນນີ້ແມ່ນບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງຜູ້ຜະລິດ ແຕ່ເປັນການຫຼຸດຜ່ອນພາລະຕໍ່ກັບດ້ານເສດຖະກິດ. ອີງຕາມ IISD, ການປ່ອຍລາຄານໍ້າມັນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ແມ່ນເປັນຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ກັບເສດຖະກິດຂອງອິນໂດເນເຊຍໃນໄລຍະຍາວ, ເປັນການຫຼຸດຜ່ອນພາລະເລື່ອງການຊ່ວຍເຫຼືອ, ສົ່ງເສີມປະສິດທິພາບຂອງນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ເພີ່ມການຮັບປະກັນທາງດ້ານພະລັງງານ.

(ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການລິເລີ່ມການຊ່ວຍເຫຼືອທົ່ວໂລກຂອງ IISD. 2008. ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ - ຢູ່ໃນລາຄາໃດ? ການສະໜັບສະໜູນເລື່ອງອີທານອລ ແລະ ນໍ້າມັນກາຊ່ວນຊີວະພາບຂອງລັດຖະບານຢູ່ມາເນຊີ ໂດເນເຊຍ. ເຈັນນີວາ, ສະວິດເຊີແລນ)

⁸ສໍານັກງານນາຍົກ. 2005. ຢຸດທະສາດປ່າໄມ້ຮອດປີ 2020.
⁹ LIRE, 2009(a).

¹⁰ LLTP/GTZ. 2007. ການສຶກສາກ່ຽວກັບການຂັດແຍ່ງທີ່ດິນ ແລະ ການແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.

ການຂົນສົ່ງແກັສເຮືອນແກ້ວ (GHG) ເພື່ອຊົດເຊີຍຕໍ່ການປ່ອຍອອກໄປຈາກການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ).

ນອກຈາກນັ້ນ, ເຊັ່ນດຽວກັບພືດອື່ນໆອີກຫຼາຍອັນ, ການຂະຫຍາຍການຜະລິດພືດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຍັງສ້າງຄວາມເປັນທ່ວງກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ນ້ຳ. ຢູ່ໃນອິນເດຍ, ການຜະລິດເອທານອລ 1 ລິດ ຈາກອ້ອຍແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ນ້ຳຊົນລະປະທານ ທີ່ຂາດແຄນຢູ່ແລ້ວນັ້ນຈຳນວນເກືອບ 3500 ລິດ; ກົງກັນຂ້າມ, ຢູ່ໃນປະເທດເບຣຊິນ ອ້ອຍທີ່ປູກໃນນ້ຳຝົນສາມາດຜະລິດເອທານອລ 1 ລິດໄດ້ຈາກການໃຊ້ນ້ຳຊົນລະປະທານ ພຽງແຕ່ 90 ລິດເທົ່ານັ້ນ¹¹. ພືດທີ່ໃຊ້ເຮັດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບສະເພາະເຊັ່ນ: ໝາກເຍົາ ແລະ ເຂົ້າຝ້າງຫວານ ແມ່ນຕ້ອງການນ້ຳໜ້ອຍກວ່າ ແລະ ແຂ່ງຂັນໄດ້ດີກວ່າກັບພືດອາຫານ. ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ການປູກອ້ອຍ ແລະ ມັນຕົ້ນລະດູຝົນອາດຈະມີທາງເປັນໄປໄດ້.

ການພັດທະນາການປູກພືດ ວັດຖຸດິບເຮັດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການປຸງແຕ່ງແມ່ນຕ້ອງມີການວາງແຜນ ທີ່ຮອບຄອບ, ເອົາໃຈໃສ່ການປະເມີນຜົນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການຕິດຕາມ. ມີຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເສດຖະກິດຫຼາຍຈາກການຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ເທົ່າທີ່ມີສະພາບທາງດ້ານພູມສາດທີ່ໃກ້ຄຽງກັນ ຕາມທີ່ເປັນໄປໄດ້ ແລະ ໂດຍການຜະລິດພືດວັດຖຸດິບ ແລະ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟໃນລະດັບທີ່ຫຼາກຫຼາຍ.

ຜົນກະທົບຕໍ່ຊາວກະສິກອນ. ຊາວກະສິກອນຈະຢູ່ໃນແຖວໜ້າຂອງຜົນກະທົບຕ່າງໆທີ່ມາໃນທາງດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບຈາກການພັດທະນານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ. ຖ້າດຳເນີນການໄປໄດ້ດີແລ້ວ, ການຜະລິດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ສາມາດສ້າງກະແສລາຍຮັບອັນສຳຄັນ ໃຫ້ກັບຊາວກະສິກອນ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງພະລັງງານທາງເລືອກ, ຊ່ວຍໃນການຫຼຸດທ່ອນຄວາມທຸກຍາກ. ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຢ່າງຢູ່. ພາຍໃຕ້ຕົວແບບການປູກຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ, ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຊາວກະສິກອນໃນຊົນນະບົດ ຈະສູນເສຍທີ່ດິນກະສິກຳ, ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ເຂດໜອງຢືງໄປໃຫ້ກັບການປູກໄມ້, ໂດຍສະເພາະຖ້າແມ່ນຄວາມຕ້ອງການ ຂອງການລົງທຶນແລ້ວນັ້ນ ກົດໝາຍທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້ ແມ່ນບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່. ການພັດທະນາສວນປູກຂະໜາດໃຫຍ່ ອາດຈະນຳໄປສູ່ການຈ້າງງານ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສະເໝີພາບອີກດ້ວຍ ແລະ ມີການຍົກຍ່າຍພາຍໃນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງແຮງງານ. ຕົວຢ່າງ, ມີເນື້ອທີ່ດິນຫຼາຍເຮັກຕາ ທີ່ໄດ້ເອົາໃຫ້ເພື່ອການປູກຢາງພາລາ, ມັນຕົ້ນ ແລະ ສາລີ ເພື່ອການຄ້າຢູ່ໃນເມືອງເລົ່າງາມ, ແຂວງສາລະວັນ ໂດຍທີ່ມີບາງບ້ານໄດ້ເອົາດິນກະສິກຳເກືອບທັງໝົດໃຫ້ເຮັດ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວ່າ ຊາວບ້ານທຸກຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຈ້າງແຮງງານໄປເຮັດສວນຕາມປົກກະຕິນັ້ນ¹². ການເຮັດສັນຍາຜູກພັນສອງສິ້ນກັບຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ ຍັງຈຳເປັນຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂສະເພາະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ: ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການສົ່ງເສີມຊາວກະສິກອນ; ການຕິດຕາມເພື່ອໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າ ສັນຍາໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ການຄ້າປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ ບໍ່ຢູ່ໃນພາວະຄວາມສ່ຽງ; ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ແລະ ຂໍ້ມູນດ້ານຕະຫຼາດ. ການຄົ້ນຄວ້າທີ່ທາງ WWF ແລະ SNV ໄດ້ເຮັດນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດພຽງເລັກນ້ອຍຈາກໂຄງການປູກອ້ອຍ

ແລະ ໝາກເຍົາ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ທັງຊາວກະສິກອນຜູ້ເຮັດສັນຍາ ແລະ ຜູ້ຮັບຈ້າງລາຍວັນໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນ ໜ້ອຍກວ່າແຮງງານຂອງເຂົາເຈົ້າປຽບທຽບກັບການປູກເຂົ້າຂາຍ¹³. ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ, ຖ້າສິ່ງທ້າທາຍ

ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ແລ້ວ, ການຜະລິດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຂະໜາດນ້ອຍ ຈະສາມາດປະກອບສ່ວນ ຕໍ່ການພັດທະນາຊົນນະບົດ.

3. ທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍ

ການພັດທະນານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໂທ້ວບັນລຸເປົ້າໝາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ລວມໄປເຖິງ: ການປັບປຸງ ການຮັບປະກັນທາງດ້ານພະລັງງານ; ສົ່ງເສີມການພັດທະນາຊົນນະບົດ; ແລະ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ມີການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນຢູ່ໃນຂະແໜງການໃໝ່¹⁴. ເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານີ້ຄວນຈະຊີ້ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອພັດທະນານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າເຂົາເຈົ້າໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍກັບມັນ. ທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍ ເພື່ອຊີ້ນຳຂະແໜງນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບລວມມີຄື:

- **ການພັດທະນາລະບົບການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ.** ລັດຖະບານລາວ ໄດ້ດຳເນີນຂັ້ນຕອນທີ່ເປັນທຳກ້າວ ໃນການດຳເນີນການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມທາງຍຸດທະສາດ (SEA) ຢູ່ໃນຂະແໜງການນີ້ເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ, ດ້ວຍການແຈ້ງເຖິງ ການສ້າງຮ່າງດຳລັດກ່ຽວກັບນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການແນະນຳລະບົບການວາງແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຢູ່ໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນແມ່ນເປັນເປົ້າໝາຍໜຶ່ງຂອງຍຸດທະສາດປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດຮອດປີ 2020 ຂອງລັດຖະບານ. ເນື່ອງຈາກວ່າ ການຜະລິດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນຕ້ອງການທີ່ດິນ ແລະ ແຮງງານຈຳນວນຫຼາຍ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳອື່ນໆ, ແຜນການພັດທະນານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບບໍ່ຄວນຈະດຳເນີນການຕໍ່ໄປ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກວດກາທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຢ່າງເຕັມທີ່. ລະບົບການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແຫ່ງຊາດທີ່ຮັດກຸມ ແລະ ການປະເມີນຊັບພະຍາກອນແຮງງານຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງເຕັມທີ່ອາດຈະຊ່ວຍໃນການກຳນົດວິທີການທີ່ຈະຈັດແບ່ງທີ່ດິນເພື່ອປູກຢາງພາລາ, ປູກເຂົ້າ ຫຼື ພືດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໄດ້.
- **ນຳໃຊ້ວິທີການແບບປະສົມປະສານ.** ຖ້າຫາກວ່າການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍໄອເສຍອອກມາ ແລະ ການເພີ່ມການຮັບປະກັນດ້ານພະລັງງານເປັນເປົ້າໝາຍອັນໜຶ່ງ ຂອງການພັດທະນານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບແລ້ວ, ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງມີຍຸດທະສາດໂດຍລວມ ຂອງຂະແໜງການຂົນສົ່ງ. ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຈະມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ ຖ້າຫາກວ່າມີການລິເລີ່ມເພື່ອ: ຫຼຸດຜ່ອນການຊົມໃຊ້ພະລັງງານ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟເພື່ອການຂົນສົ່ງ ແລະ ຜະລິດກະແສໄຟຟ້າ; ເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງການນຳໃຊ້ພະລັງງານ; ແລະ ນຳໃຊ້ທາງເລືອກອື່ນເຊັ່ນ: ພາຫະ

¹³ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຊາວກະສິກອນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນຮູບແບບການເຮັດສັນຍາສອງສິ້ນນັ້ນໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນສຸດທິໃນລະດັບຈາກ 1.36 ໂດລາ/ມື້ (ສຳລັບອ້ອຍ) ແລະ 1.50 ໂດລາ/ມື້ ສຳລັບໝາກເຍົາທຶນ, ປຽບທຽບກັບ 2.5 ໂດລາ/ມື້ ສຳລັບການປູກເຂົ້າຂາຍ. ຜູ້ໄປຈ້າງແຮງງານແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນ 1.54 ໂດລາ/ມື້ ສຳລັບອ້ອຍ ແລະ 2.12 ໂດລາ/ມື້ ສຳລັບໝາກເຍົາທຶນ, ຍັງໜ້ອຍກວ່າການເຮັດນາຂາຍ. (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: WWF & SNV. 2009. ການພັດທະນານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃນກຸ່ມຄົນທຸກທີ່ສຸດແບບຍືນຍົງໃນພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະແປປາບ).

¹⁴ ຮ່າງດຳລັດກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ, ສຳນັກງານນາຍົກ ຂອງ ສປປ ລາວ, 2008.

¹¹ IWMI. 2008. "ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ກັບນ້ຳຂອງພືດໃຫມ່ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ: ການເຂົ້າໃຈເຖິງຜົນໄດ້ຜົນເສຍ ແລະການລະບຸທາງເລືອກ". *ບົດສັງລວມຫຍໍ້ດ້ານນະໂຍບາຍທາງນ້ຳ, ສະບັບທີ 30*.

¹² NERI ແລະ IUCN. 2010. *ບົດລາຍງານຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມຂອງການລົງທຶນໃນແຂວງສາລະວັນ* [ສະບັບຮ່າງ, ກໍລະກົດ 2010].

ນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ທີ່ເປັນທາງເລືອກ ຫຼື ໃຊ້ໄຟຟ້າ. ການລິເລີ່ມການນໍາໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ມີປະສິດທິພາບອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີການຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ພະລັງງານໄດ້ຫຼາຍ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍໄອເສຍອອກມາໄດ້ ໃນລາຄາທີ່ຖືກກວ່າເມື່ອປຽບທຽບກັບ ການທົດແທນດ້ວຍທາງເລືອກອື່ນທີ່ມີລາຄາແພງ, ໃນຂະນະທີ່ຍັງເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຜູ້ທຸກຍາກໃນຊົນນະບົດໄດ້ໜ້ອຍກວ່າ¹⁵.

• **ການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການຊ່ວຍໃຫ້ຕະຫຼາດພາຍໃນເຕີບໂຕ.** ຖ້າຫາກວ່າຈຸດປະສົງໄລຍະຍາວ ຂອງການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບແມ່ນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເສດຖະກິດມີການເຕີບໂຕ ແລະ ມີການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງບັນລຸຜົນແລ້ວ ແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງມີຕະຫຼາດພາຍໃນທີ່ໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ເຂົ້າໃນການຂົນສົ່ງ ແລະ ການສ້າງພະລັງງານ. ນອກຈາກນັ້ນ ຜົນປະໂຫຍດຂອງນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຈະຊ່ວຍຮັບປະກັນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພະລັງງານຈະບັນລຸຜົນໄດ້ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບນັ້ນໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດເທົ່ານັ້ນ. ອັນນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງມີການແຊກແຊງທາງດ້ານນະໂຍບາຍໄລຍະຍາວ, ລວມທັງການສະໜັບສະໜູນເພື່ອພັດທະນາການປູກພືດວັດຖຸດິບໃຫ້ຢູ່ລອດ, ເພີ່ມຈຳນວນຂອງຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ, ແລະ ແນະນຳການປຸງແຕ່ງໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ການກະຈາຍ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ນໍາໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຫຼື ນໍ້າມັນປະສົມເຊື້ອໄຟຊີວະພາບເຂົ້າມາ¹⁶. ການຫຼຸດຜ່ອນການຖິ້ມຂຸມນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟປີໂຕຣລຽມສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນໄດ້ ໃນເລື່ອງພາລະຂອງລັດຖະບານ ແລະ ການນໍາໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອເພີງ. ພາຫະນະຂົນສົ່ງຂອງລັດ ແລະ ຂອງມວນຊົນຄວນຈະມີການລິເລີ່ມ ການນໍາໃຊ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບເປັນຕົວຢ່າງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການນໍາເຂົ້ານໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຈາກປະເທດອື່ນອາດຈະມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອຊ່ວຍສົ່ງເສີມຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດ.

• **ເອື້ອອໍານວຍການຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍຫຼາຍກວ່າການຜະລິດຂະໜາດໃຫຍ່.** ການເຮັດພັນທະຕໍ່ກັບການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ການຂະຫຍາຍນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ອາດຈະສາມາດບັນລຸຜົນໄດ້ດີກວ່າໂດຍຜ່ານການພັດທະນາ ການປູກພືດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຂະໜາດນ້ອຍ ເຊິ່ງໃນນັ້ນຊາວກະສິກອນ (ແລະ ບໍ່ແມ່ນບໍລິສັດໃຫຍ່) ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ການປູກພືດວັດຖຸດິບເຫຼົ່ານີ້ ຄວນຈະອອກແບບໃຫ້ເປັນການປະສົມປະສານ ນັ້ນຄືພືດທີ່ໃຊ້ເປັນນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການປຸງແຕ່ງ ແລະ ຂາຍຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຮັກສາລາຍຮັບໄວ້ໃນເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ.

• **ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບ, ເພີ່ມຜົນກະທົບທາງບວກ.** ເຖິງແມ່ນຈະເລັ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຈະເປັນການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ, ຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຈາກການພັດທະນານໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ກໍ່ເປັນສິ່ງສຳຄັນ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພືດອຸດສາຫະກຳອື່ນໆ, ການປູກພືດວັດຖຸດິບນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບທາງລົບເຊັ່ນ: ການທຳລາຍປ່າໄມ້ ແລະ ການສູນເສຍຊີວະນາໆພັນ, ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນໍ້າເກີນຂະໜາດ, ການຂັດແຍ້ງເລື່ອງທີ່ດິນ, ການແຕກແຍກຄວາມສາມັກຄີໃນສັງຄົມ ແລະ ບັນຫາການຄ້າປະກັນດ້ານສະບຽງ

ອາຫານ. ເຖິງແມ່ນວ່າໃດກໍ່ຕາມ, ມີຫຼາຍວິທີທາງທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ໜ້ອຍລົງໄດ້ຄື: ສົ່ງເສີມການປູກຢູ່ໃນຄົວເຮືອນ ຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ໃຫ້ຫຼາຍກວ່າຈະເປັນການປູກ ແຕ່ພືດຊະນິດດຽວຂະໜາດໃຫຍ່; ການນໍາໃຊ້ພືດວັດຖຸດິບຫຼາຍຊະນິດ ເພື່ອການຜະລິດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ;; ປູກພືດທີ່ໃຊ້ນໍ້າຝົນເຊັ່ນ: ໝາກເຍົາ ແລະ ເຂົ້າຝ້າງຫຼາຍກວ່າຈະປູກພືດທີ່ໃຊ້ນໍ້າຊົນລະປະທານ; ປູກພືດໃນດິນທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ປະໂຫຍດຫຼາຍແລ້ວເທົ່ານັ້ນ; ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄວບຄຸມການນໍາໃຊ້ປຸ້ຍເຄມີ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ; ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ກັບຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຂອງໂຮງງານປຸງແຕ່ງ. ພ້ອມທັງຮັບປະກັນວ່າມາດຕະຖານດ້ານ ESIA ແລະ ແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຖືກກະກຽມຢ່າງຮັດກຸມສຳລັບທຸກໂຄງການປູກພືດ ແລະ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ. ຂະນະທີ່ລັດຖະບານລາວ ອາດຈະຕ້ອງພິຈາລະນານະໂຍບາຍຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການດຳເນີນງານເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢ່າງສອດຄ່ອງ ຜູ້ລົງທຶນກໍສາມາດປັບປຸງຂີດຄວາມສາມາດຂອງຕົນເພື່ອເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງລະບຽບກົດໝາຍຕໍ່ກັບໂຄງການຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສາມາດປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງ. ຍົກຕົວຢ່າງ ຜູ້ລົງທຶນສາມາດສຸມໃສ່ການປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານ ESIA ໃຫ້ໄດ້ເຕັມສ່ວນຢ່າງຈິງຈັງ ໂດຍການດຳເນີນ ESIAs ທີ່ມີຄຸນນະພາບເທົ່ານັ້ນ. ຄຳແນະນຳ ແລະ ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງຂອງນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບແມ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ ແລະ ກຳລັງຖືກພັດທະນາຂຶ້ນໂດຍຫຼາຍອົງການຈັດຕັ້ງ (ເບິ່ງໃນ Box 3).

Box 3. ເຄື່ອງມືສຳລັບນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບທີ່ໃຫ້ຄວາມຍືນຍົງກວ່າ

ໃນ 2008, IUCN ໄດ້ຕີພິມບົດແນະນຳ “ການຈັດຕັ້ງການຜະລິດພະລັງງານຊີວະພາບຍືນຍົງ: ການສັງລວມເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການ” ທີ່ໃຫ້ລາຍລະອຽດຂອງທາງເລືອກທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອການເພີ່ມຄວາມຍືນຍົງຂອງນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ. ເຄື່ອງມືເຫຼົ່ານີ້ປະກອບດ້ວຍ:

- **ການວິເຄາະຜົນກະທົບພະລັງງານຊີວະພາບ (BIAS),** ເປັນວິທີການໜຶ່ງທີ່ທາງ FAO ກຳລັງພັດທະນາຂຶ້ນຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ເຊິ່ງໃຊ້ຊຸດຂອງເຄື່ອງມື GHG, ທີ່ດິນ ແລະ ນ້ຳ ທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອປະເມີນຜົນກະທົບ ຂອງລະບົບການຜະລິດພະລັງງານຊີວະພາບຕ່າງໆ.
- **ບົດແນະນຳ ແລະ ໂຄງການຍັງຍືນຍົງກະສິກຳອິນຊີ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ** ສາມາດປະຍຸກໃຊ້ເປັນທ່າແຮງໄດ້ກັບພືດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.
- **ປ່າທີ່ມີຄ່າໃນການອະນຸລັກສູງ (HCVF)** ທີ່ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນມາໂດຍທາງສະພາເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້ (FSC), ມຸ່ງເນັ້ນທີ່ຈະຮັບປະກັນໃຫ້ມີການຮັກສາພື້ນທີ່ບ່ອນມີຄຸນຄ່າສູງທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ, ວັດທະນະທຳ, ທັດສະນີຍະພາບ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ ຢູ່ພາຍໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງການຜະລິດ. ມັນຍັງໄດ້ຖືກນຳມາອ້າງອີງຢູ່ໃນກອງປະຊຸມໂຕະມິນກຸ່ວ້ກັບຄວາມຍືນຍົງ ແຕ່ລະອັນຂອງປາລ໌ມ, ຖົ່ວເຫຼືອງ ແລະ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.
- **ກອງປະຊຸມໂຕະມິນກຸ່ວ້ກັບນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບທີ່ຍືນຍົງ (RSB)** ແມ່ນປະຈຸບັນນີ້ກຳລັງສ້າງຫຼັກການ ແລະ ມາດຖານສຳລັບນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຍືນຍົງ ໂດຍການມີຄຳຄິດເຫັນປະກອບສ່ວນ ມາຈາກຫຼາຍພາກສ່ວນກຸ່ວ້ຂອງເຊັ່ນດຽວກັບການຊີ້ນຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ, ລັດຖະບານອາດຈະໃຊ້ຫຼັກການ ແລະ ມາດຖານ RSB ເພື່ອຈຳແນກແຫຼ່ງທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ບໍ່ຍືນຍົງສຳລັບນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ.

(ດາວໂຫຼດເອົາບົດລາຍງານເຕັມສະບັບໄດ້ທີ່: http://cmsdata.iucn.org/downloads/biofuels_compilation_of_tools_final.pdf)

¹⁵ ການລິເລີ່ມການສະໜັບສະໜູນທົ່ວໂລກຂອງ IISD. 2008. *ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ – ໃນລາຄາເທົ່າໃດ? ການສະໜັບສະໜູນເລື່ອງເອທານອລ ແລະນໍ້າມັນກາຊ່ວນຊີວະພາບໃນອິນໂດເນເຊຍ*. ເຈັນນິວາ, ສະວິດເຊີແລນ.

¹⁶ ການປຸງແຕ່ງນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ (ຄົວຢ່າງ ຈາກໝາກເຍົາຫິນ) ແມ່ນສາມາດປະຕິບັດໄດ້ດີກວ່າການຜະລິດອີທານອລຊີວະພາບຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງຕ້ອງການພະລັງງານ, ເຕັກນິກ ແລະການເງິນຫຼາຍ.

- **ບໍ່ແມ່ນວ່າທຸກໂຄງການນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບຈະຊ່ວຍສ້າງໃຫ້ມີຄວາມສະເໝີພາບ:** ການພັດທະນານໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສະໜັບສະໜູນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ການລົງທຶນເພີ່ມຂຶ້ນ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ບໍ່ແມ່ນວ່າທຸກໂຄງການນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ຈະມີທ່າແຮງຄືກັນໝົດທີ່ຈະປະກອບສ່ວນ ຕໍ່ການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ. ແທນທີ່ຈະເປັນການຍົກເວັ້ນພາສີ/ການສໍາປະທານ ກັບຂະແໜງການໂດຍລວມແລ້ວ, ລັດຖະບານຍັງສາມາດພິຈາລະນາ ການນໍາໃຊ້ສິ່ງຈູງໃຈເພື່ອໃຫ້ສິ່ງຕອບແທນ ກັບຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມຮູບແບບຄວາມຍືນຍົງໄດ້ດີ ເຊັ່ນ: ການປູກພືດຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ມີແຜນງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມທີ່ດີ ແລະ ມີການປະຕິບັດໄດ້ດີທີ່ສຸດຢູ່ໃນລະດັບສາກົນ.
- **ພິຈາລະນາທາງເລືອກນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບອື່ນ.** ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບລຸ່ມທໍາອິດ ໃນປະຈຸບັນພຽງແຕ່ຊ່ວຍໃນການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງໄດ້ດ້ວຍການຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງເທົ່ານັ້ນ. ທາງເລືອກທາງດ້ານນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບອື່ນ ກໍ່ຍັງມີຢູ່ເຊັ່ນ: ການແປຮູບຂອງເສດຈາກອຸດສາຫະກຳ ໄປເປັນນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ແລະ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບລຸ່ມທີສອງ. ວິທີການນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຈະສ້າງແຫຼ່ງນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟທີ່ໃໝ່ສະອາດກວ່າ, ແຕ່ຍັງສາມາດປັບປຸງເລື່ອງການຈັດການ

ຂອງເສຍນໍ້າອີກດ້ວຍ. ໃນອະນາຄົດ, ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບລຸ່ມທີສອງ ຫຼື ແມ່ແຕ່ລຸ່ມທີສາມ ອາດຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ມີທ່າແຮງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ໃນຂະນະທີ່ຍັງເປັນການໃຫ້ວິທີການຫຼຸດຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ການປ່ຽນແປງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ແລະ ການສູນເສຍຊີວະນາໆພັນ. ການຜະລິດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟລຸ່ມທີ່ໜຶ່ງ ແລະ ທີສອງ ແມ່ນເປັນທາງເລືອກທີ່ມີຄວາມຫວັງ ເພື່ອການພິຈາລະນາຢູ່ໃນສປປ ລາວ. ການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ, ການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນເຂົ້າສູ່ແນວທາງທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ເປັນນະວັດຕະກຳຫຼາຍຂຶ້ນນັ້ນເປັນບົດບາດທີ່ສໍາຄັນອັນໜຶ່ງ ສໍາລັບອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະບານ.

- **ສຶກສາ ແລະ ວິເຄາະທາງເລືອກ.** ຈໍາເປັນຕ້ອງມີໂຄງການສຶກສາ, ວິເຄາະ ແລະ ທົດລອງເພີ່ມເຕີມເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສະເພາະຂອງລາວ ທີ່ທາງຜູ້ຕັດສິນຕ້ອງການຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ໂດຍສະເພາະ, ມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂໍ້ມູນທາງດ້ານສະພາບການ ແລະ ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບສະພາບການ ແລະ ການຄາດການໃນອະນາຄົດຫຼາຍຂຶ້ນ, ຕະຫຼາດທີ່ມີທ່າແຮງໃນຕ່າງປະເທດ ແລະ ພາຍໃນປະເທດ, ຕົ້ນທຶນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ພືດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຕ່າງໆ, ແລະ ການອອກແບບວິທີການ ສໍາລັບນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບທີ່ຍືນຍົງເຊັ່ນ: ລະບົບປູກຝັງແບບປະສົມປະສານ.

PEI ແມ່ນຫຍັງ?

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP) ແລະອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອສິ່ງແວດລ້ອມ (UNEP) ສະໜັບສະໜູນໂຄງການເຊື່ອມໂຍງສິ່ງແວດລ້ອມ ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳພູດຜ່ອນຄວາມທຸກກາກ (PEI), ເປັນໂຄງການທີ່ເລັ່ງໄສ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງບັນຫາທາງດ້ານຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເຂົ້າສູ່ຂະບວນການວາງແຜນ ແລະ ການພັດທະນາລະດັບຊາດ. ຈຸດປະສົງຂອງ PEI ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນການເຕີບໂຕ ທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ໄວຂອງປະເທດ ສ້າງໃຫ້ເກີດການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ ແບບຮອບດ້ານ. PEI ສະໜັບສະໜູນ ການສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານ ສະຖາບັນໃນການວາງແຜນ ການພັດທະນາລະດັບຊາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນເອກະຊົນ, ການສ້າງບົດແນະນຳການປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະ ການສ້າງການຄົ້ນຄວ້າທີ່ອີງໃສ່ຫຼັກຖານກ່ຽວກັບມູນຄ່າທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕໍ່ກັບການຕັດສິນໃຈນຳໃຊ້ທີ່ດິນ. ໂຄງການໄດ້ຮັບການປະສານງານໂດຍທາງກະຊວງແຜນການ ແລະການລົງທຶນ ໂດຍທີ່ທາງອົງປະກອບຂອງໂຄງການແມ່ນໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົມແຜນການ, ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງການຊັບພະຍາກອນນຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

www.unpei.org/programmes/country_profiles/lao-pdr.asp

ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ສຳລັບ PEI ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນ: pei.lao@undp.org

ພາບ ໂດຍ: Banethom Thepsombath

ບົດລາຍງານຫຍໍ້ດ້ານນະໂຍບາຍນີ້ ແມ່ນທາງອົງການ IUCN ປະຈຳລາວ ແລະ LIRE ເປັນຜູ້ກະກຽມ ພາຍໃຕ້ການອຸປະຖຳຂອງໂຄງການເຊື່ອມໂຍງ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳພູດຜ່ອນຄວາມທຸກກາກ.

IUCN, ອົງການສາກົນເພື່ອການອະນຸລັກທຳມະຊາດ, ຊ່ວຍໂລກຊອກຫາທາງອອກທີ່ເປັນຄວາມຈິງ ຕໍ່ກັບສະພາບແວດລ້ອມທີ່ກົດດັນເກືອບທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃນການພັດທະນາ ໂດຍການສະໜັບສະໜູນການຄົ້ນຄວ້າ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ; ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການໃນພາກສະໜາມເກືອບທັງໝົດໃນທົ່ວໂລກ; ແລະ ການນຳເອົາລັດຖະບານ, NGOs, UN, ສົນທິສັນຍາສາກົນ ແລະ ບໍລິສັດຕ່າງໆ ເຂົ້າມາຮ່ວມສ້າງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ການປະຕິບັດການທີ່ດີທີ່ສຸດ. ຢູ່ໃນເຄືອຄ່າຍທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງໂລກໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ເກົາແກ້ທີ່ສຸດນັ້ນ, IUCN ເປັນສະຫະພັນສະມາຊິກປະຊາທິປະໄຕ ຮ່ວມກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຂອງລັດ ແລະ ຂອງ NGO ຫຼາຍກວ່າ 1,000 ອົງການ ແລະ ມີນັກວິທະຍາສາດ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານອາສາສະໝັກໃນຈຳນວນເກືອບ 11,000 ຄົນຢູ່ໃນ 160 ປະເທດ. ວຽກງານຂອງ IUCN ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍພະນັກງານມີອາຊີບຫຼາຍກວ່າ 1,000 ຄົນຢູ່ໃນ 60 ກວ່າທ້ອງຖານ ແລະ ມີຄູ່ຮ່ວມງານຫຼາຍຮ້ອຍພາກສ່ວນຢູ່ໃນພາກລັດ, NGO ແລະ ພາກເອກະຊົນໃນທົ່ວໂລກ. ສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງ IUCN ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ໃນເມືອງ Gland, ໃກ້ກັບນະຄອນຫຼວງ Geneva, ໃນປະເທດ Switzerland.

www.iucn.org

LIRE ຫຼື ສະຖາບັນພະລັງງານທົດແທນຂອງລາວ ແມ່ນອົງານຈັດຕັ້ງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາເອກະລາດທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2006 ແລະ ໄດ້ລົງທະບຽນເປັນອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ. ກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍຂອງ LIRE ແມ່ນການພັດທະນາວິທີການແກ້ໄຂພະລັງງານທົດແທນ ໃຫ້ດຳເນີນໄປໄດ້ໃນທາງການຄ້າ ເພື່ອເປັນທາງເລືອກໄລຍະຍາວ ກັບການປະຕິບັດແບບທົ່ວໄປ. LIRE ໃຫ້ການບໍລິການດ້ານການຄົ້ນຄວ້າເລື່ອງເຕັກໂນໂລຢີ, ວິທະຍາຍາສາດການກະສິກຳ ແລະ ສັງຄົມ-ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເສດຖະກິດ, ການສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ໂຄງການຝຶກອົບ ຮົມ, ແລະ ໃຫ້ການບຶກສາດ້ານການພັດທະນານະໂຍບາຍເລື່ອງພະລັງງານທົດແທນ.

www.lao-ire.org

